

Første mener jeg nemlig, at det ikke ret vel kan bringes i Samklang med vor Fattig- Lovgivnings øvrige Grundsatninger, efter som hendes Opholdskommune ikke under noget- somhelst Synspunkt i Analogi med de hidtil gjældende Regler paa dette Gebet kan tvinges til at gjøre Udlaa for Barnefaderen, som det jo er, naar den skal betale Alimen- tationsbidraget, hvorimod det forekommer mig at stemme bedre med Fattiglovgivningens Grundsatninger, at Forpligtelserne lægges paa Barnefaderens Opholdskommune, som i andre Retninger kan komme til forlods at afholde Udgiften mod Reques fra vedkom- mende Forsørgelseskommune. Dernæst mener jeg ogsaa, at den Betragtning maa frem- hæves, at det jo doa ikke gaar an at sige, at Barnemoderens Opholdskommune skal være forpligtet til at udbetale hende Alimen- tationsbidraget, blot fordi hun kommer og siger: maa jeg faae mit Alimentations- bidrag, jeg har saa og saa Meget til Gode — uden nærmere Underjøgelse og uden at kræve nogen Oplysning. Det forekommer mig ikke, at man retfærdigvis kan stille hendes Opholdskommune saaledes. Men at lade hendes Opholdskommunité være be- rettiget til at forlange Bevis for, at hun ikke har faaet Alimentationsbidraget, det vilde ikke kunne hjælpe synderlig, og skal hun henvende sig til den, kan man lige saa godt først som sidst sige, at hun skal gaa til Barnefaderens Opholdskommune. Der vilde disse Oplysninger langst lettere kunne staffles, idet man der simpelt hen kan falde ham op og spørge ham, om han har betalt, og hvis han saa siger, at han har betalt, saa lade ham fremvise Kwittering. Naar Alt kommer til Alt, og hvis man som sagt dog ikke vil opfatte Forholdet saaledes, at Kommunen saa at sige ubefet skal betale, hvad der for- langtes, synes jeg, det er et stort Spørgs- maal, om hun er bedre tjent med denne Regel, om hun ikke er lige saa godt tjent med den Regel, at hun maa henvende sig til Barnefaderens Opholdskommune og faae Bidraget hos ham.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Loven bør gjælde ogsaa for Færverne, skal jeg bemærke, at det jo følger af sig selv, at der ogsaa fødes uægte Børn paa Færverne; men der er ikke hørt derfra nogen Klage over Banfeligbederne ved at faae Alimen- tationsbidragene, og der er jo heller ikke fra det Medlem i det andet Thing, som repræsenterer Færverne, fremkommet noget Duffe om, at Loven skulde gjælde der. Men skulde der virkelig være Stemning for at lade Loven gjælde for Færverne, skal jeg ikke have Noget imod, at den sidste Paragraf

udgaar. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget og navnlig bede de Herrer om at betænke, at dersom man virkelig ønsker at gjøre Noget i denne Retning med Hensyn til de uægte Børn, maa man følge den praktiske Vej at faa paa det nedarbejdede Grundlag. Skal man derimod til helt at omfalstre dette, tror jeg for det Første ikke, at man vil blive enig, og for det Andet, at man ikke vil blive færdig i lange Tider.

Formanden (Berg): Uden at tilfigte at ville lægge noget Vaand paa de følgende Talere tror jeg, det er rigtigt, at jeg allerede nu meddele, at efter som det ikke kan holdes Møde i Morgen paa Grund af, at der er mange Medlemmer, der have meldt Forfald, og da der ikke kan blive Møde paa Mandag, idet jeg antager, at Thingets Medlemmer i stort Tal ville følge Krigsministerens Indbydelse til at se paa Prøverne med den ny Geværmodel, vil jeg, hvis Dagsordenen ikke bliker færdig i Dagsmødet, nødes til at sætte Aftenmøde.

Bajer: Det er kun meget kort, jeg skal opholde det høie Thing; jeg skal nær- mest slutte mig til de færdige foregaaende Talere. Dersom der bliver foreslaaet et Ud- valg nedsat i denne Sag, agter jeg ganske vist at stemme derfor, men jeg vilde ønske, at dette Udvalg vilde foretage en hurtig Behandling af Sagen og indskrænke sig til aldeles væsentlige Endringer. Dersom der bliver foreslaaet væsentlige Endringer, tror jeg, det vil have til Folge, at Lovforslaget ikke bliver til Lov. Dersom jeg troede, at de Fremstridt, som ste ved denne Lov, vilde være til Hindrer for yderligere Fremstridt, vilde jeg modsætte mig Loven, men jeg tror, at disse Fremstridt netop ere af den Natur, at de bære videre Fremstridt i deres Skjød. Jeg tror imidlertid, at vi snarest muligt maa komme til yderligere Fremstridt, og jeg skal ganske kort angive, i hvilken Retning. Jeg tror ikke, man skal indskrænke sig til at tage det enkelte Spørgsmaal for om Underhold- ningsbidrag til Børn, der ere fødte udenfor Egtetab, men man maa komme til det hele Forhold og komme til det, som har fundet sit Udtryk i en Lovtitel, som jeg har faaet tilsendt fra Christiania, idet den nor- ske Storthingsmand Berner har stillet For- slag om de udenfor Egtetab fødte Børns og deres Modres Rettsstilling, og det Spørgsmaal, der især, mener jeg, har In- teressje ikke alene her, men i det Hele taget, er Arvespørgsmaalet. Jeg ser af de Moti- ver, der følger med det nævnte norske Lov-